

ВІТАЕМО

**ШАНОВНІ КОЛЕГИ,
СПІВРОБІТНИКИ та СТУДЕНТИ!**
**Прийміть найщиріші вітання з Новим 2018 роком
та Різдом Христовим!**

Позаду – рік Вогненного Півня, попереду – рік Земляної Собаки. Нехай вона стане щасливим символом для всіх і принесе багато яскравих подій, нових звершень і високих досягнень! Бажаємо вам та вашим рідним міцного здоров'я, радості, щастя, взаєморозуміння та впевненості в майбутньому! Бажаємо, щоб Новий рік був кращим за попередній, щоб було менше труднощів, щоб усе задумане реалізувалося і щоб здійснилися найзаповітніші мрії!

Редакційна колегія

**НА ЩАСТЯ! НА ЗДОРОВ'Я!
НА НОВИЙ РІК!**

Хай заходить сонце в хату,
Хай добра буде багато...
Хай в родині сліз не буде,
Хай щастить завжди і всюди!
Тож святкуйте Новий рік,
Веселіше, ніж торік!

НОВИНИ

**Туристсько-інформаційний пункт
у стінах ХДАК**

31 жовтня на кафедрі туристичного бізнесу ХДАК відбулося урочисте відкриття першого на Харківщині туристсько-інформаційного пункту на базі вищого навчального закладу. На святковому дійстві було присутньо не тільки керівництво Академії, а й представники Управління культури і туризму Харківської обласної державної адміністрації та Харківського організаційно-методичного центру туризму.

Мета проєкту – популяризація туристичного потенціалу Харківської області та затвердження внутрішнього туризму як мейнстріму молодіжної культури, а також залучення студентів до участі в туристичних заходах різної спрямованості.

У роботі туристсько-інформаційного пункту беруть участь студенти Академії 2-го та 4-го курсів, які навчаються за напрямом підготовки «Туризм» (Анна Бессонна, Тетяна Густова, Катерина Дудля, Анна Кулик, Каріна Круподьор, Наталія Мазепа, Дар'я Маценко, Тетяна Мельник, Аліна Пономарьова, Поліна Рябушенко, Яна Фадєєва, Євгенія Черкашина, Тетяна Черненко, Ярослава Гнойова та Дар'я Ри-

бальченко). Робота в пункті дає їм можливість удосконалити навички збору, систематизації та поширення інформації щодо рекреаційно-туристичних і культурно-історичних ресурсів Харківщини та дозволяє отримати досвід проведення різних заходів.

Анна Бессонна, 2 курс, спеціальність «Туризм»

Туристсько-інформаційний пункт звітує

За два місяці роботи туристсько-інформаційного пункту (ТІП) студенти під керівництвом завідувача кафедри туристичного бізнесу ХДАК, доктора історичних наук Сергія Івановича Лимана провели декілька проектів, результати яких було оголошено на круглому столі «Музейний простір. Старт та інновації». Так, захід передбачав слайд-презентацію «Музейний простір Харківщини» (доповідачі – четвертокурсники Ярослава Гноєва та Дар'я Рибальченко), а також підбиття підсумків анкетування щодо актуальних форм туризму серед студентів нашої Академії (доповідач – другокурсниця Анна Бессонна). Виявилось, що студенти ХДАК не проходять повз музеї нашого міста, а доволі часто їх відвідують, відкриваючи для себе нові можливості в пізнанні світу та збагачуючи свій внутрішній світ. Що ж до форм активного туризму, то перевага надається переважно пляжному відпочинку та пішим походам.

Також перед учасниками круглого столу з цікавою доповіддю виступила Наталія Василівна Лантвєва – директор першого та єдиного в Україні «Музею реклами». А Людмила Євгенівна Перетяг – професор кафедри естетичного виховання і технологій дошкільної освіти ХНПУ імені

Г.С.Сковороди – презентувала один із наймолодших музеїв нашого міста – «Музей іграшки», що функціонує на базі Педагогічного університету.

Отже, новостворений туристсько-інформаційний пункт у ХДАК діє! Якщо вам потрібна детальна інформація щодо туристичної Харківщини, приходьте! ТІП працює щодня з 15:30 до 16:30 на 3 поверсі в 44 аудиторії головного корпусу Академії культури.

Анна Бессонна, студентка 2 курсу, спеціальність «Туризм»

НАШІ ГОСТІ

Творча зустріч із Русланом Кухарчуком, або шлях до успіху

21 вересня до ХДАК завітав Руслан Кухарчук – український журналіст, медіа-менеджер, громадський діяч і... проповідник у церквах різних християнських конфесій. У малій актовій залі зібралися не тільки ті студенти, які прагнуть пов'язати своє життя з мас-медіа, а й ті, хто просто бажає розширити свій кругозір і коло знайомств.

Тепла творча атмосфера зустрічі, невимушене дружнє спілкування, численні поради від успішного журналіста настільки зацікавили студентську аудиторію, що вона проявила надзвичайну активність у постановці запитань. Найцікавішим було питання про незвичайні ситуації, які траплялися з Русланом у його професійній діяльності. Майбутні журналісти із захватом та вогнем в очах чекали неймовірних історій, і улюбленець публіки не розчарував.

Присутні мали можливість із перших вуст почути про полон у Слов'янську, який сколихнув пресу ще в 2014 році. На щастя, Русланові вдалося повернутися додому живим і здоровим, проте з цієї історії можна винести урок: журналіст повинен бути рішучим та відважним, проте завжди слід дотримуватися певних норм поведінки й пам'ятати, що життя – найвища цінність.

Ще однією цікавинкою стала історія про те, як можна стати заручником у мирний час. Так, прагнучи з'ясувати місце знаходження однієї особи, Руслан Кухарчук разом із оператором відправилися до житлового будинку, в якому колись мешкала ця людина. Але замість очікуваної інформації представники ЗМІ були взяті в полон дідусем із сокирою, якому здалося, що вони прийшли обікрасти його будинок. Це саме та ситуація, як зазначив Кухарчук, коли журналістам довелося викликати поліцію (а не навпаки). Що ж, журналістика – це одна з найнебезпечніших професій, тому потрібно завжди бути обачними та готовими до небезпеки там, де, здавалося б, її не може бути.

Ще один урок від Кухарчука стосувався релігійної

журналістики. Руслан дав раду: «Якщо ви хочете писати про релігію, то повинні, як мінімум, розбиратися в цьому питанні». Взагалі, це стосується будь-якої тематики. У сучасному світі, на жаль, журналісти доволі часто вимушені писати про те, що їх не цікавить, або про те, у чому вони не тямлять. Через це виникають конфлікти: такий матеріал може образити когось або викривити певні факти. Щоб не було таких непорозумінь, Руслан дав чергову настанову: «Якщо немає часу самому розібратись у питанні, принаймні зверніться до спеціаліста та проконсультуйтеся з ним щодо достовірності написаного».

Година пролетіла майже непомітно. Наостанок Руслан Кухарчук запропонував «придбати автограф і в подарунок отримати свою нову книгу», екземпляр якої він також подарував бібліотеці Академії. Зробивши декілька фото на пам'ять, студенти попрямували додому, щоб увечері переосмислити все почуте того дня та почати свій власний шлях до успіху.

Марина Сметана, 2 курс, спеціальність «Журналістика»

Дні науки в Академії культури

ВІД РЕДАКЦІЇ. Наукові конференції незалежно від часу їх проведення й чисельності учасників – це завжди непересічна подія в житті Харківської державної академії культури, бо повноцінне існування та розвиток нашої *Alma mater* не можливі без науки. У даному контексті актуальною була XIV Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (23-24 листопада), що традиційно проводилася під патронатом ректора ХДАК В.М. Шейка – доктора історичних наук, професора, академіка Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН, який в інтерв'ю на телебаченні зазначив:

«Культурологія, соціальні комунікації, інноваційний розвиток – це підґрунтя розвитку суспільства. Як можна без культури говорити про розвиток суспільства? А культурологія – це і є наука про культуру. Соціальні комунікації у свою чергу – це «судини», які несуть інформаційні потоки для розвитку суспільства. Хто володіє інформацією, той володіє світом».

Пропонуємо читачам звіт голови Науково-го товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих учених (НТСА) ХДАК, канд. наук із соц. комунікацій, ст. викладача каф. телерепортерської майстерності **Ольги Олександрівни КОСАЧОВОЇ**.

Серед основних завдань конференції – обмін науковим досвідом, апробація результатів наукових досліджень, встановлення міжкультурних зв'язків серед наукового співтовариства. У роботі цьогорічної конференції взяли участь доктори, кандидати наук, докторанти, аспіранти, студенти, викладачі та інші молоді науковці з України (Харкова, Києва, Дніпра, Полтави, Запоріжжя, Івана-Франківська, Вінниці, Одеси, Черкас), а також Білорусі, Чехії, Данії, Китаю та Росії. У програмі було заявлено близько 230 доповідей.

Пленарне засідання

Згідно з регламентом роботи конференції 23 листопада о 10.00 відбулося пленарне засідання, яке вітальним словом відкрила доктор пед. наук, проф., проректор ХДАК із наукової роботи Н. М. Кушнарєнко. Було заслухано доповіді науковців із Харкова, Запоріжжя, Одеси та Мінська (Білорусь), що дозволило комплексно розглянути культурологічну, соціокомунікативну та мистецьку проблематику. Активно обговорювалися питання політичної культури, міжкультурних комунікацій, збереження пам'яток православної культури, об'єктів спадщини ЮНЕСКО тощо.

Першим доповідачем був відомий харківський політолог, доктор політичних наук, професор кафедри філософії та політології ХДАК О. І. Романок, який у своїй доповіді детально проаналізував концепцію політичної культури в контексті сучасного розвитку українського суспільства. Науковець зацентрував увагу, що досліджуваний феномен відіграє значну роль в осмисленні процесу демократизації сучасних країн. Також висловив своє занепокоєння щодо вилучення політології як дисципліни із навчального процесу (навіть гуманітарних вишів), зазначаючи, що це може позначитися на формуванні професійних умінь і навичок студентів-тележурналістів.

Значний пласт міжкультурних проблем сучасного українського суспільства висвітлила доповідачка з Міжнародного гуманітарного університету (м. Одеса) – аспірантка О. В. Березінська. Її доповідь була присвячена культурній дифузії як формі міжкультур-

ної комунікації. Важливість свого дослідження авторка обґрунтувала численністю культурних груп, що дотримуються різних традицій, вірувань і звичаїв, а також виборюють права на власну культурну самобутність, мову тощо. «Нехай розквітне сто квітів!» – так, за словами дослідниці, говорили про культурну самобутність у Стародавньому Китаї, маючи на увазі, що кожна культура не лише розквітала сама, але й збагачувала інші культури цієї величезної країни. Отже, мова йде про необхідність міжкультурного діалогу.

Не менш важливу тему висунула на обговорення В. Ю. Казаніна – аспірантка Білоруського державного університету культури та мистецтв. Її доповідь була присвячена автентичним і неавтентичним предметам православної мідноливарної пластики XII–XX ст. Як зазначила авторка, сучасний ринок наповнився значною кількістю підробок через високий попит на раритетні зразки культового мистецтва. Відтак цілком логічною стала мета дослідження – виявити та науково обґрунтувати комплексні ознаки, які б дозволили відрізнити автентичну річ від якісної підробки. Наводячи ті чи інші аргументи, В. Ю. Казаніна підтверджувала їх слайдами мультимедійної презентації із фотографіями виробів власного зібрання. На цих прикладах вона розглянула технологічну еволюцію виготовлення експонатів та ознаки істинності виробу. Зазначені наукові факти, безсумнівно, мають неабиякий інтерес не лише для науковців, але й для колекціонерів і звичайних поціновувачів православних мідноливарних виробів.

Наступна доповідь «Музей «під відкритим небом» на о. Хортиця: до проблеми застосування терміну» була виголошена старшим науковим співробітником відділу науково-експозиційної роботи Національного заповідника «Хортиця» (м. Запоріжжя) Н. Ю. Чергік. Окрім практичного питання розбудови музейного комплексу заповідника, дослідниця зацентрувала увагу на доцільності застосування терміну «музей просто неба» в 1965 – 1968 рр. Було зазначено, що «перевага новоробів над оригіналами суперечить принципам організації такого типу музеїв. Крім того, метою цих зрушень було не збереження пам'яток архітектури, а увіковічення пам'яті про запорізьке козацтво».

Проблема, пов'язана зі збереженням природних надбань України, розглядалася в доповіді старшого викладача ХДАК Н. В. Шумлянської «Букові праліси Карпат» – об'єкт усевітньої спадщини ЮНЕСКО: проблеми та перспективи використання в туризмі». Доповідач наголосила на кількох важливих питаннях. По-перше, на цінності букового ландшафту для люд-

ства загалом та Європи зокрема; по-друге, розвитку екологічного туризму на території заповідного району; по-третє, проблемі безконтрольного вирубування букових лісів України браконьєрами; по-четверте, проблемі збереження лісів у зв'язку з глобальним потеплінням. Як висновок було зазначено, що втрата природного потенціалу завдає непоправної шкоди як екології, так і економіці країни, адже перешкоджає розвитку екологічного туризму в Україні.

Наступна доповідь була присвячена мистецтвознавчому питанню. Так, об'єктом уваги О. Г. Рощенко (доктора мистецтвознавства, професора, завідувача кафедри теорії та історії музики ХДАК) стало музикознавче акме Наталії Савицької (1955 – 2015) – доктора мистецтвознавства, професора, завідувача кафедри теорії музики Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка. Було зазначено, що науковим досягненням видатної особистості є новаторська концепція вікового музикознавства, розроблена на основі двох методологічних напрацювань у сфері музикознавства та вікової психології. Цікаво, що концепція апробована в низці публікацій, найфундаментальнішою з яких є монографія «Хронос композиторської життєтворчості». Доповідь О. Г. Рощенко мала цікаву та неординарну композицію, схожу на два тематичних кола. Велике коло – це дослідження Наталією Савицькою психологічного віку композиторів, питань періодизації; мале коло – це творче акме самої Наталії Савицької – той піковий етап її таланту, що дозволив розробити цю унікальну концепцію.

Музикознавчу тематику продовжив аспірант ХДАК та вихованець наукової школи О. Г. Рощенко – Є. Сяньвей. Тема його доповіді – «Європейські прообрази китайської музичної драми перетворень: вестернізація класичного національного сюжету». У своєму дослідженні автор виявив приховані та явні європейські прообрази в драмі Сан Бо «Метелик». Серед них – інтерпретації трагедії В. Шекспіра «Ромео і Джульєтта», легенди «Тристан та Ізольда», роману В. Гюґо «Знедолені». Актуальність доповіді зумовлена її міжкультурним контекстом, оскільки виявляє тенденції т.зв. культурної дифузії. «Трансформація просторово-часових архетипів у наслідок вестернізації національного сюжету, як зазначає Є. Сяньвей, – сприяє виходу китайської музичної драми перетворень на міжконтинентальний рівень, властивий сучасній опері як такій».

Одне з важливих питань соціокомунікативного профілю, що пов'язане з педагогічною проблематикою – це виховання та навчання дітей, їх соціалізація та прищеплення норм суспільної моралі. Один із аспектів цієї проблеми був розглянутий у доповіді кандидата педагогічних наук, старшого викладача ХДАК А. В. Тадаєвої. Увагу було зосереджено на розвитку соціального

гувернерства, ефективності індивідуального виховання дітей, міжкультурній толерантності та діалогу «Іншого» з членами родини вихованця. У цілому, доповідь стала гідним завершенням пленарного засідання, адже апелювала до провідних суспільних цінностей – гуманізму та всебічного розвитку молодого покоління України.

Секційні засідання

Наукові дискусії проводилися на засіданнях секцій, тематика яких охоплювала весь спектр освітньої та наукової підготовки Академії: культурологія та соціальні комунікації; філософські та соціально-політичні виміри сучасної культури; історія, музеєзнавство, екскурсознавство, туризм; соціальна педагогіка; менеджмент та адміністрування; документально-комунікаційні системи суспільства; інформаційно-комунікаційні технології; театральне та аудіовізуальне мистецтво; музичне та хореографічне мистецтво тощо. Про роботу деяких секцій доповідають їх голови та секретарі.

Секції: «Філософські та соціально-політичні виміри сучасної культури», «Сучасні стратегії та моделі соціокультурної діяльності»

На секції були присутні студенти, аспіранти й викладачі ХДАК, ХНУ ім. В. Н. Каразіна, ХДАДМ, Одеської державної музичної академії. Наукові доповіді продемонстрували не тільки розмаїття наукових інтересів доповідачів, але й підтвердили всеосяжність філософського знання, для якого не може бути зайвих або нецікавих тем. Після палких дискусій і тривалих обговорень вирішили нагородити дипломами таких учасників: Зубенко Анастасію, студентку Одеської державної музичної академії («Вірші М. Гумільова в перетворенні музичних засад поетичної лірики»); Жеронкіна Антона, студента ХНУ ім. В. Н. Каразіна («Університетські інституції як предмет філософських досліджень»); Савченко Віру, магістра ХДАК («Соціокультурні передумови виникнення практики handmade»).

У цілому, змістовні доповіді й творча атмосфера секції залишили по собі позитивне враження й, сподіваюся, надихнули наших шановних учасників на подальші подвиги і звершення на науковій ниві.

Шолуха Н. Є., канд. культурології, доц. ХДАК

Секція «Історія, музеєзнавство, екскурсознавство, туризм»

У роботі секції взяли участь 40 доповідачів (у складі викладачів, аспірантів, магістрів і студентів факультету, аспірантів Білоруського державного університету культури та мистецтв, КНУКіМ, НДП «СХІДБУДПРОЕКТ», Національного заповіднику «Хортиця», Запорізького державного медичного університету). Також цього року на секції було представлено 2 доповіді англійською мовою.

Серед тем, які розглядали й обговорювали учасники конференції, – аспекти розвитку та сучасний стан професійної туристичної освіти в Україні, інформаційне забезпечення та інновації в туризмі, автоматизовані системи бронювання в туризмі, найбільш актуальні види туризму (гастрономічний, віртуальний, інклюзивний, оздоровчий), проблеми безпеки в індустрії онлайн-туризму тощо.

Зайцева М. М., канд. екон. наук, ст. викл. ХДАК

Секція «Документально-комунікаційні системи суспільства: стратегії, теорії, інновації»

Секція провела цікаву та інформативну зустріч. Було висвітлено широке коло питань із документознавства, книгознавства, інформаційно-комунікаційних технологій та бібліотекознавства. Особливу

увагу аудиторії привернули доповіді, в яких було розглянуто цифрову модернізацію українських бібліотек, актуалізацію книги в соціальних медіа, реформування мережі публічних бібліотек в умовах децентралізації та соціологію читання. Жваву дискусію викликала доповідь про співвідношення понять комунікація, комунікологія та комунікативістика.

Бережна К. С., асп. ХДАК

Секція «Теоретичні та прикладні проблеми розвитку аудіовізуального мистецтва та виробництва»

На засіданні обговорювалися проблеми сучасного стану та розвитку аудіовізуального мистецтва в контексті культурної ситуації в Україні та світі, проблеми розвитку прокатної індустрії та інтеграції українського кінематографу в сучасній фестивально-прокатній практиці, питання розвитку вітчизняного продюсерського пітчінгу та особливої ролі соціальних мереж й інших нових медіа в промоушені власних аудіовізуальних проєктів тощо.

Виступи доповідачів супроводжувалися дискусійним обговоренням означених проблем за участю всіх присутніх. Також було вдало підібрані зразки сучасної екранної творчості, якими ілюструвалися доповіді.

Коваленко Ю. Б., канд. мистецтвозн., доц. ХДАК

Секція «Музичне мистецтво в часопросторі культури: минуле та сучасність»

Тематика запронованих доповідей обіймала широке коло проблем теоретичного та історичного музикознавства, а також виконавської інтерпретології. Загалом у роботі секції взяли участь понад 45 доповідачів. Новими ідеями та думками поділилися молоді вчені з Одеської національної музичної академії ім. А. В. Нежданової. Вибір тем доповідей китайських аспірантів та магістрів зумовлений специфікою художньо-творчого синтезу європейського мистецтва з східною традицією трактування образу світу.

Музика є відображенням самого життя, символізуючи його нескінченність, багатомірність, як і самі музичні твори – артефакти культури. Завданням дослідників було знайти відповідний ключ до розуміння картини світу, що відображена рукою майстра – провідника духовної синергії світу та людини.

Рябуха Н. О., д-р мистецтвозн., доц. ХДАК

Круглий стіл «Міжнародні культурні студії»

На другий день наукової конференції у межах наукового форуму відбулося засідання круглого столу «Міжнародні культурні студії», спікерами на якому були Тімоте де Майяр (директор Французького культурного центру, офіційний представник Посольства Франції у Харкові) та Юзефа Чернієнко (директор Харківського

товариства польської культури).

Круглий стіл пройшов у діалоговому форматі, адже був розрахований на креативну молодь Академії, яка змогла отримати відповіді на різноманітні питання щодо освіти в Європі, міжнародного культурного обміну та інших питань науки, культури та мистецтва з «перших вуст». Модерувала круглий стіл завідувач кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ХДАК, доктор наук із соціальних комунікацій, професор І. О. Давидова.

Майстер-клас «Шлях чаю: японська чайна церемонія»

Майстер-клас із культури японського чаювання провела знаний в Україні науковець та японознавець – д-р мистецтвозн., проф., завідувач кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства ХДАК С. Б. Рибалко. Одягнена в національний костюм, вона не лише розповіла про традиції церемонії, але й відтворила духовність ритуалу. Серед основних традицій чаювання було зазначено повагу до гостя, відсутність прив'язки до матеріальних речей, простота та стриманість у бажаннях. Учасники майстер-класу мали змогу ознайомитися з термінологією японської чайної церемонії, спробувати справжній японський чай та навчилися його готувати, але найголовніше – змогли зануритися в неповторну атмосферу урочистого дійства, відчувти душевний спокій, відмовившись від фальшивих цінностей сучасного «світу речей».

Міждисциплінарний семінар інтелектуальної спільноти «Plateforme 15»

Семінар на тему «Сучасна наука: академізм vs творчість» був цікавий передусім завдяки можливості ознайомитися з діяльністю інтелектуальної спільноти «Plateforme 15», що розпочала свою діяльність у 2015 р. Як зазначають її організатори (Н. Є. Шолуха та В. С. Мірошніченко), – це майданчик для формування та вираження думки в форматі семінарів, колоквиумів, круглих столів. Серед обговорюваних питань семінару: філософська школа Академії, концепти вищої освіти, дискурс академізму в культурології.

P.S. Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» проходить щорічно восени в Харківській державній академії культури, об'єднуючи наукові школи різних регіонів України та країн Європи. Серед основних завдань заходів конференції: піднесення та популяризація науки, інтелектуальний та евристичний розвиток особистості, знайомство з науковими новаціями, освітніми тенденціями та культурними традиціями країн Заходу та Сходу. Оргкомітет запрошує науковців до подальшої співпраці та бажає нових наукових успіхів!

Косачова О. О., голова НТСА ХДАК

ПИШАЄМОСЯ ПЕРЕМОЖЦЯМИ XIX обласного конкурсу «Вища школа Харківщини – кращі імена»

28 листопада 2017 року в Палаці студентів Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» відбулася урочиста церемонія нагородження переможців та дипломантів XIX обласного конкурсу «Вища школа Харківщини — кращі імена», на якій двоє викладачів Харківської державної академії культури отримали нагороди.

Так, у номінації «За високі досягнення у творчій та культурно-просвітницькій діяльності» перемогу отримав Сергій Іванович Гордєєв – завідувач кафедри режисури, професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України.

Дипломантом у номінації «Завідувач кафедри» став В'ячеслав Геннадійович Бойко – завідувач кафедри хорознавства та хорового диригування, доцент, кандидат мистецтвознавства.

Варто також зазначити, що урочисту церемонію підготувала режисерська група під керівництвом професора С. І. Гордєєва. У концертній програмі взяв участь ансамбль танцю «Заповіт»; ведучими церемонії були Ігор Сікалов (викладач кафедри режисури ХДАК) та Іванка Машенко (аспірантка ХДАК).

Департамент науки та освіти Харківської обласної державної адміністрації висловив щиру подяку ректорові ХДАК В. М. Шейку, першому проректорові М. М. Каністратенку, завідувачу кафедри режисури С. І. Гордєєву, старшому викладачу кафедри режисури В. О. Бугайовій, художньому керівнику та головному балетмейстеру Театру народного танцю «Заповіт» та Великому академічному Слобожанському ансамблю пісні і танцю Б. М. Колногузенку, викладачам і студентам ХДАК за активну участь у підготовці та проведенні урочистої церемонії нагородження переможців і дипломантів конкурсу «Вища школа Харківщини — кращі імена».

Пишаємося нашими переможцями й учасниками обласного конкурсу та бажаємо натхнення для нових творчих досягнень на професійній ниві!

Редакційна колегія

День української писемності та мови: АКАДЕМІЯ ВІДЗНАЧИЛА

9 листопада у Харківській державній академії культури святкували *День української писемності та мови*.

Урочистості почалися з написання Всеукраїнського диктанту національної єдності. Перед початком радіотрансляції першокурсники трохи хвилювалися, адже брали участь у подібному заході вперше. Проте із початком диктанту хвилювання швидко минулося і студенти, разом із мільйонами інших українців по всьому світу, уважно слухали голос диктора і старанно записували кожне слово. Виявилося, що іноді навіть така річ, як диктант, може приносити задоволення й радість.

Далі святкування продовжилось не менш приємними подіями: у читальному залі бібліотеки ХДАК зібралася найбільш талановита, творча й ерудована спільнота нашої академії для того, щоб побачити, хто ж є найкращим читачем року, дізнатися про підсумки аж трьох конкурсів і послухати студентську поезію.

Заходи почалися із відзначення найактивнішого відвідувача бібліотеки 2017 року, яким виявився Дмитро Кабаков, студент 3 курсу факультету соціальних комунікацій.

Після цього студенти взяли участь у I літературному фестивалі "Коло творчості", який проходив у режимі відкритого мікрофону. Кожен охочий міг поділитися із присутніми своєю поезією та прозою й отримати захочувальний подарунок. Найсміливіші молоді поети-студенти академії зачарували присутніх красою власної поезії, порушуючи різні теми, що хвилюють творчу молодь.

Далі настала черга нагородження переможців **VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка** і **XVIII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика**, котрі проходили в стінах академії у жовтні.

Дипломами переможців VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка були нагороджені:

- Андрій Д'ячук, студент 1 курсу факультету культурології;
- Марта Планіда, студентка 2 курсу факультету управління та бізнесу;
- Марина Сметана, студентка 2 курсу факультету культурології;
- Євгенія Саболдашна, студентка 3 курсу факультету культурології.

У XVIII Міжнародному конкурсі з української мови імені Петра Яцика перемогу вибороли:

- Владміра Кузьменко, студентка 2 курсу факультету культурології;
- Ольга Сидорчук, студентка 2 курсу факультету управління та бізнесу;
- Аліса Чередниченко, студентка 1 курсу факультету культурології.

Також свої призи й подарунки отримали переможці конкурсу поетичних роздумів "Україна в серці", який бібліотека ХДАК оголосила у вересні цього року. Читачам найбільше до душі припали вірші, написані Анастасією Марковою, студенткою 1

курсу факультету культурології, яка одержала приз читачьких симпатій.

Загалом атмосфера свята була теплою, дружньою, творчою і невимушеною. Сподіваємося, що це стане доброю традицією нашої академії.

О.Б. Піскунова,
викладач кафедри мистецтвознавства,
літературознавства та мовознавства ХДАК

Новинки інформаційно-бібліографічного відділу

У роботі бібліотеки ХДАК важливе місце займає укладання бібліографічних покажчиків. Фахівці інформаційно-бібліографічного відділу створили систему видань, спрямованих на популяризацію наукових, педагогічних, творчих досягнень Харківської державної академії культури, формування позитивного іміджу вишу.

1. Бібліографічні покажчики «Праці викладачів та співробітників ХДАК», які виходять друком кожні п'ять років до чергового ювілею ХДАК. Нині опубліковано 4 покажчики, які охоплюють інформацію з 1947 по 2013 рр.

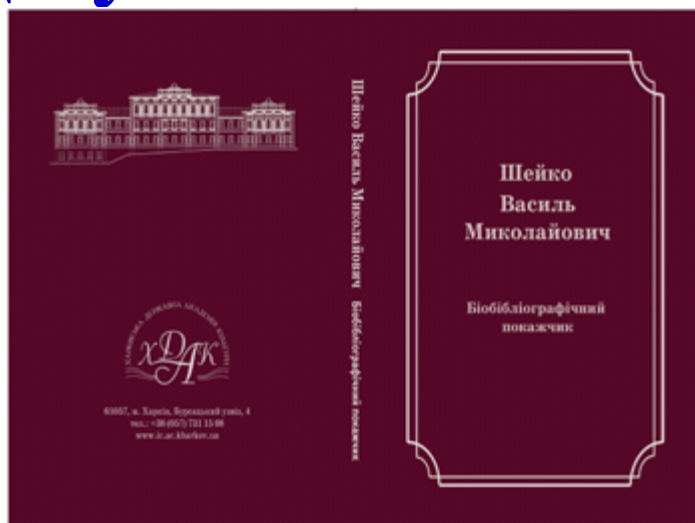
2. Дайджести «Віват, Академіє!» як віддзеркалення іміджу ХДАК у пресі. Уже багато років у режимі диференційованого обслуговування керівництва ХДАК відділ здійснює моніторинг преси з метою виявлення публікацій про наукову, навчальну та культурну діяльність нашої академії. Дайджести – це результат такого контент-моніторингу. Уперше видання вийшло під назвою «Що написано пером...» у 1995 р. Цей інформаційно-аналітичний продукт охоплював 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр. У 1998 р. вчена рада ХДАК прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Ця доленосна ухвала мала інноваційне підґрунтя: дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками. Перший випуск дайджесту «Віват, Академіє!» опубліковано в 1999 р. Загалом з 1999 по 2013 рр. вийшли друком 6 випусків, які містять 1500 публікацій з 1995 по 2013 рр.

3. Біобібліографічні покажчики, які виходять у серії «Видатні педагоги ХДАК». Серія заснована у 2002 р. згідно з рішенням ученої ради ХДАК. З 2002 по 2016 рр. вийшло друком 15 видань, які різнобічно висвітлюють наукову, науково-педагогічну, організаційську, творчу діяльність видатних науковців ХДАК, відомих далеко за межами України – ректора ХДАК В. М. Шейка, Н. М. Кушнарєнко, Г. Г. Асєєва, С. І. Гордєєва, І. І. Гулєско, М. В. Дяченка, А. З. Житницького, Н. Ф. Колосової, С. В. Потрашкова, А. А. Соляник, Н. Я. Фрідєвої, Г. Й. Чернявського, О. І. Чепалова.

У травні 2017 р. інформаційно-бібліографічний відділ бібліотеки підготував біобібліографічний покажчик «Шейко Василь Миколайович: до 75-річчя від дня народження», присвячений лідеру наукової й освітньої культури України, визнаному у світі науковцеві, доктору історичних наук, професору, ректору Харківської державної академії культури, академіку Національної академії мистецтв України, заслуженому діячеві мистецтв України, дійсному члену Міжнародної академії інформатизації при ООН В. М. Шейку.

Це третій покажчик, присвячений ювіляру. Мета укладачів видання С. В. Євсєєнко, О. М. Левченко, Т. О. Шикаленко, О. С. Хижної – повне висвітлення наукового доробку В. М. Шейка з проблем культурології, історії, історії та теорії культури, вищої освіти та інших галузей соціально-гуманітарного спрямування.

Покажчик містить ґрунтовну вступну статтю «Авторитетна постать інтелектуального простору України», підготовлену першим проректором ХДАК, кандидатом історичних наук, професором кафедри музеєзнавства і пам'яткознавства М. М. Каністратенком та проректором з наукової роботи ХДАК, доктором педагогічних наук, професором Н. М. Кушнарєнко. Яскравим представником наукової й освітньої еліти України назвав В. М. Шейка у своєму нарисі кандидат

мистецтвознавства, професор, віце-президент Національної академії мистецтв України, народний художник України В. Д. Сидорєнко. У статті Н. М. Кушнарєнко та С. В. Євсєєнко «Бібліометричний профіль провідного культуролога України» вперше ґрунтовно проаналізовано науковий доробок ученого. Біобібліографічну частину видання завершує розділ «Основні дати життя, наукової та науково-педагогічної діяльності В. М. Шейка».

Бібліографічна складова покажчика – публікації з 1970 р. по квітень 2017 р. Інформацію систематизовано в 5 розділах. До 1 та 2 розділів увійшли авторські праці, публікації, написані у співавторстві, видання під науковою редакцією, написані українською, російською, англійською та болгарською мовами. Науковий доробок В. М. Шейка згруповано за видами публікацій: дисертації та автореферати дисертацій; монографії; підручники та навчальні посібники; статті в наукових періодичних та продовжуваних виданнях, збірниках, тези, матеріали доповідей наукових конференцій; навчально-методичні матеріали; газетні публікації, інтерв'ю тощо. Монографії, підручники та навчальні посібники доповнено зображеннями обкладинок, короткими видавничими анотаціями мовою оригіналу. Біобібліографічні описи перевидань підручників та навчальних посібників надаються у хронології під основним джерелом. До окремих видань додаються рецензії.

У третьому – п'ятому розділах містяться відомості, які ознайомлюють читача з різносторонньою науковою, педагогічною, організаційною, громадською діяльністю В. М. Шейка – як голови та члена редколегій наукових періодичних та продовжуваних видань, рецензента наукової та навчальної літератури, наукового керівника аспірантів та докторантів, організатора професійних форумів, наукових конференцій тощо. Шостий розділ містить біографічні дані, оцінку наукової діяльності, цитування та посилання на праці вченого, відображення його наукового доробку в бібліографічних виданнях. Описи супроводжуються довідковими анотаціями. Видання супроводжують фото з особистого архіву В. М. Шейка та архіву ХДАК.

А нещодавно інформаційно-бібліографічний відділ запропонував широким загалом читачів сьомий випуск дайджесту «Віват, Академіє!», який охоплює матеріали за 2014–2016 рр. і містить 243 публікації про ХДАК (укладачі – С. В. Євсєєнко, О. М. Левченко). Відкриває видання вступна стаття «Харківська державна академія культури в умовах реформування вищої освіти

БІБЛІОТЕКА ЗВІТУЄ

України». Її автори – доктор історичних наук, професор, ректор ХДАК В. М. Шейко, кандидат історичних наук, професор, перший проректор ХДАК М. М. Каністратенко, доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХДАК Н. М. Кушнарєнко.

Переважна більшість переглянутих видань – це газети, які передплачує бібліотека ХДАК. Використано фонди ХДНБ ім. В. Г. Короленка, окремі матеріали надали викладачі академії. Серед переглянутих газет – «Культура і життя», «Урядовий кур'єр», «Україна молода», «Голос України», «Зеркало недели», «День», «Освіта», «Освіта України», «КП в Україні», «Сьогодні», «Время», «Вечерний Харьков», «Слобідський край», «Харьковские известия» та ін. До дайджесту ввійшли також матеріали з газети «Бурсацький узвіз». Нагадаємо, що вона з 2009 р. є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації й являє собою літопис найважливіших академічних подій. Основний текст у дайджесті подано за роками в прямій хронології. Після кожної статті вказано назву газети, дату виходу друком публікації.

Дайджест містить допоміжні покажчики: персоналій, творчих колективів ХДАК, періодичних видань, матеріали яких використано у виданні. До покажчика творчих колективів ХДАК увійшли всі фольклорні гурти, театри, хори, про які згадувалося в газетах за означений період. У покажчику періодичних видань подано перелік газет, матеріали з яких використано в дайджесті.

Ознайомитися з друкованими новинками можна в бібліотеці ХДАК. Незабаром на її сайті буде розміщено електронні версії видань.

Відділ не зупиняється на досягнутому. Попереду – 90-річчя з дня заснування академії і нові видання бібліотеки, про які ми обов'язково поінформуємо читачів газети.

С. В. Євсєнко,
провідний бібліограф бібліотеки ХДАК

МИ ПРО ЦЕ ЗНАЄМО

Чи можливо прожити на стипендію, або 5 порад для виживання «бюджетникам»

Настає хвилююча мить у житті кожного абітурієнта, коли він отримує таку бажану звістку про те, що його зараховано до вишу, що він має честь носити високе звання «СТУДЕНТ-БЮДЖЕТНИК». Ті незабутні хвилини оформлення банківської картки для отримання стипендії, довге очікування перших грошей... І ось – вони твої. Тобі здається, що тепер ти дозволятимеш собі будь-яку примху, все, що заманеться, але минає тиждень – і доводиться з ганьбою та переможеним виглядом просити гроші на метро в мамі. Тож, як правильно розпоряджатися стипендією, аби її вистачало на місяць, а матеріальна допомога від батьків була непотрібна? Розглянемо 5 порад.

1. Дешево харчування – правильне харчування. Ні, мова йде не про вегетаріанців. Просто «правильна» їжа, яку може та має дозволяти собі студент, обов'язково повинна бути дешевою. Не важливо, з чого вона зроблена, який склад має. Дешево – хапай та біжи!

2. Розвагам – бій! Про дружні посиденьки, гучні вечірки або кінотеатри студент може й не мріяти. Це дорого та невигідно. А фільми можна й у навчальному закладі подивитися. Дякувати, хоч тут вай-фай безкоштовний. Про кафе та ресторани теж треба забути, згідно з першим пунктом.

3. Дорогий новий одяг – сором для студента. Зима вже на порозі, але про те, щоб купити якісну зимову куртку або пальто зі стипендії, не звертаючися за фінансовою допомогою до батьків, треба було подбати ще з літа: десь працювати, відкласти гроші... І навіть за таких умов на шапку, шарф

та рукавиці не вистачить заощаджень. Тож, нашо ускладнювати собі життя, якщо старі речі ще спокійно можна носити найближчі два роки? Економія має бути економічною!

4. Природна краса – понад усе! Навіщо витрачати гроші на дорогу косметику та засоби для догляду. Це всього лише зайві витрати. Зрештою, господарське мило – дешева та універсальна річ, яка зможе замінити шампунь, гель для душу, порошок, а для особливо економних – навіть дезодорант. А що? Копійка гривню береже.

5. Прийшов час стати спортсменами. Ціни на проїзд постійно зростають. Кожен день ми витрачаємо на це чималі гроші, хоча можна просто вставати на кілька годин раніше та доходити до місця навчання пішки, а потім – навпаки. Рух – це життя, врешті-решт.

Виконуючи всі ці пункти кожного дня, студент ще має шанс прожити, а найголовніше, вижити на стипендію, навіть інколи дозволяючи собі каву з переходу метро. І хоч держава обіцяє підвищення академічних та соціальних стипендій – студенти поки що цього не дочекалися. Мабуть, саме так, на думку депутатів, ми повинні існувати, наголошую – «ІСНУВАТИ». А поки чекаємо – продовжуємо дотримуватися цих правил, бо іншого вибору в нас немає.

Ніколь Костенко, студентка 1 курсу, спеціальність «Журналістика»

ВОСПОМИНАНИЯ ВЫПУСКНИКОВ «МАСТЕРСКОЙ ГОРДЕЕВА» ОБ АКАДЕМИИ КУЛЬТУРЫ

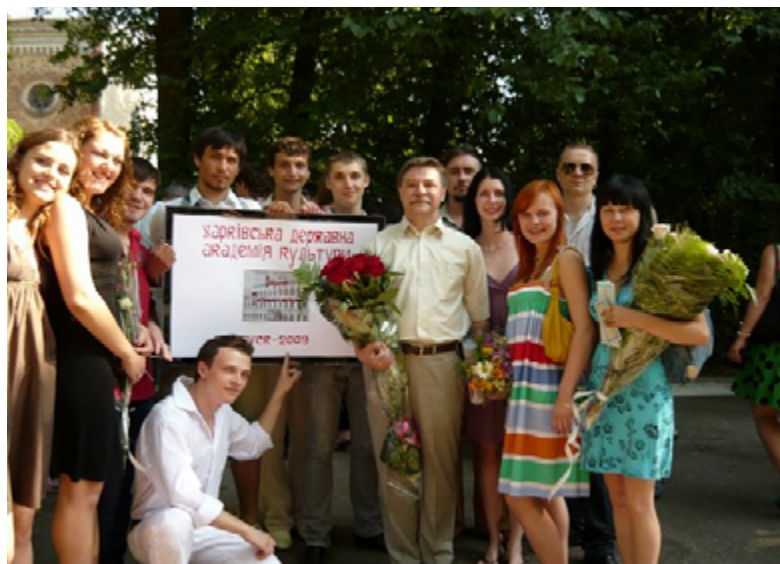
ЧТО ПРИВЕЛО ТЕБЯ ТУДА, ГДЕ ТЫ СЕЙЧАС?

Иногда, оглядываясь на прожитые годы, человеку свойственно задумываться, почему же я оказался здесь теперь. И зачастую это происходит в пиковые моменты взлетов или падений, или спуска года. Особенно, когда вспоминаешь, как давно ты учился в школе, в Академии, как долго не видел своих одноклассников и просто студенческих друзей. А ведь нам есть, что вспомнить, и спустя пусть еще так немного лет, мы с радостью можем сказать, что у нас есть семья единомышленников, круг товарищей, с которыми мы прошли пять чудесных и очень разнообразных творческих лет студенчества, с которыми всегда приятно встретиться и есть о чем поговорить!

Сегодня, оглядываясь назад, мы понимаем, что у каждого из одноклассников есть причины благодарить судьбу за то, что мы все каким-то образом оказались в одно время в одном месте. Так сложилась судьба, что мы попали на курс к Сергею Ивановичу Гордееву в 2004 году, и с этого началась интересная история для молодых людей, которые сегодня живут в разных городах и странах, но не перестают поддерживать дружеские отношения и помогать друг другу. Это, безусловно, заслуга Академии и наших Педагогов. Ну и, конечно, искусства, творчества – того, чем нам приходилось заниматься вместе ежедневно с утра до вечера.

Однажды мы пришли на порог Академии на вступительные экзамены с перепуганными лицами и широко открытыми глазами. У каждого встреча с вузом и будущими одноклассниками происходила по-разному, но когда мы делились впечатлениями, то было понятно, что каждый – это интересная личность, запоминающаяся и яркая, именно поэтому о нашей учебе в душе каждого остался замечательный добрый след и зажглась искра, которая ведет большинство выпускников по профессии и сегодня.

Не будем кривить душой, несомненно, есть и те, кто сменил профессию, кто пошел по другому пути, но, будучи здесь с нами в годы обучения, каждый занимался своим делом, каждый примерял роль режиссера – тяжелую, интересную роль, и о каждом можно рассказать отдельную историю. Статистики ради стоит отметить, что из 14 выпускников лишь двое сменили творчество на IT-сферу. Среди нас есть арт-управляющие торговых центров, лучших развлекательных мест города, руководители и владельцы компаний ивент-индустрии, режиссеры-постановщики фестивалей, праздников и конкурсов красоты, ведущие, видеографы и фотографы, музыканты, истинные театралы, педагоги и даже кандидат искусствоведения, а еще мамы и папы замечательных ребятшек! География наших одноклассников все расширяется: это Харьков, Киев, Москва, Санкт-Петербург, Варшава, а кто-то и до Пекина уже добрался! Так что после Академии двери открываются везде, главное – ока-

заться в нужное время в нужном месте и, конечно, усердно работать над собой!

Ступая каждый год на шаг дальше от нашей мастерской, мы не уходим, а лишь приближаем осознание некоторых уроков, которые подарила нам юность. Приходит понимание тех слов, которые нам пытались донести на парах режиссуры, и многое становится яснее: начинаешь смотреть на все со стороны и часто понимаешь, что ты копируешь модель поведения своего Учителя. А модель у нас была довольно жесткая, холеристичная, в чем-то даже грубая, но точно действенная. Каждый привнес в нее свои штрихи, но когда нам доводится бывать рядом с одноклассниками во время творческого-постановочного процесса, мы четко понимаем: «В каждом из нас сидит маленький Гордеев».

**Елена Логвинова(Бувалец),
выпускница ХГАК 2009 года**

ОТ РЕДАКЦИИ. *Более подробный рассказ о том, какие уроки вынесли воспитанники «мастерской Гордеева» за пять студенческих лет, что сохранилось в их памяти глубоко и надолго, читайте в следующем номере газеты.*

МАНДРИ СТУДЕНТІВ ХДАК УКРАЇНОЮ: ЯК ЦЕ БУЛО

Одинадцять днів, десять ночей. 3000 км автобусом і 131 км «на своїх двох». П'ять різних місць проживання. Тринадцять обласних центрів. Приблизно 40 годин безперервного сміху. Купа емоцій та вражень. Усе це – наші мандри з культурологами-практикантами рідною Україною, яка зачарувала майже кожним пунктом на нашій туристичній карті: Чернігів, Київ, Острог, Львів, Кам'янець-Подільський, Умань та ще декілька маленьких містечок.

Перша екскурсійна зупинка, яка була в Чернігівській області, у селищі Качанівка, склала незабутнє враження своєю головною будівлею – Палацом Тарновських, який зберігся у всій своїй величній красі ще з 18 століття та складає основу однієї з найдивовижніших пам'яток України – Національного історико-культурного заповідника «Качанівка».

Найбільше враження справив Львів. Він так широко зустрів нас, так гостинно та затишно, що 3 дні було обмаль для того, щоб просто обійти всі його куточки. Місто Лева зачарувало всіх: своєю величною архітектурою, своєю чистою солов'їною українською мовою, своїм незвичайним вуличним колоритом, смачним ароматом кави та м'яких запашних булочок.

Місто Чернігів я раджу побачити всім, адже це один із найдавніших історичних та духовних центрів нашої країни, якому понад 1300 років. Приїхавши сюди, відчуваєш дух історії та на власні очі бачиш унікальні архітектурні ансамблі.

Про Кам'янець-Подільський у мене склалося враження, що це суто чоловіче місто: гармати, ковані

вироби, башти, фортеця... Місто має свій неповторний колорит: воно оповите духом середньовіччя.

Незабутні емоції залишила по собі Острозька Академія та сам Острог – місто тиші та історії. Академія є мрією кожного студента. Уявіть собі: на її території є свій парк, церква, дуже велика бібліотека, а також музей стародруків, де знаходиться Острозька Біблія, якій уже понад 400 років.

За організацію екскурсійного маршруту та можливість побачити те, що раніше бачили тільки на картинках і вивчали з «Історії України» передусім дякуємо заступнику декана Любові Григорівні Тішевській.

Владміра Кузьменко
(2 курс, спеціальність «Журналістика»)

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

«Якби МОВА була ЛЮДИНОЮ...»

Саме таку тему було запропоновано для творчої роботи всім учасникам *VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка та XVIII Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика*. Студенти нашої Академії спробували уявити й пояснити, якою була б зовнішність мови-людини, її характер, звички тощо. Найбільш цікаві уявні портрети мови-людини ми пропонуємо до уваги нашої читацької аудиторії.

Марина Сметана (2 курс, «Журналістика»):

– Озирнись і поглянь на неї... Дівчина неймовірної вроди, наче польова царівна, так вабить до себе. Вона кличе в подорож широким степом, усіяним золотавою пшеницею... Звати її, мабуть, Мавою. Очі її, сині-сині, дивляться з-під густих чорних вій, намагаючись зачарувати й пробудити найщиріші почуття, які тільки спроможна випромінювати людська душа. А посмішка... Яка в неї посмішка! Дивися — і самому хочеться посміхатися. Зачаровує й стрункий дівочий стан, вишуканий одяг у квітах, довге шовковисте волосся кольору пшениці, уздовж якої вона йде (ні, вона пливе...). А голос її, дзвінкий і пісенний, що пташкою в небо зліта, має живильно-цілющу силу...

Андрій Д'ячук, (1 курс, «Журналістика»):
– Я прогулювався парком, як і зазвичай. Це

місце мало б викликати почуття спокою, відчуття теплоти та єдності, проте це не так. «Молодь, яка ж вона галаслива та конфліктна», - подумав я, тридцятичотирирічний практикант психології майже в самому розквіті сил.

Мій погляд привернула до себе старенька бабуся, вік якої виказували лише глибокі очі й сиве волосся. Вона привернула мою увагу своєю величчю, спокоєм та загадковістю. Бабуся наче не зважала на ту молодь, яка виражала свою енергію та агресію через нерозбірливі звуки та фізичне насилля.

Раптом, один із молодих хлопців запитав у неї: «Бабусю, що мені робити, аби пояснити всім свої думки, не перетворюючи все навколо в незрозумілі чвари? Ви мудра, я знаю, ви допоможете!». Бабуся встала, підійшла до кожного, та через декілька хвилин усі вже обіймалися. Жіночка ніби допомагала людям доносити один до одного думки та почуття, вона ніби змінювалася перед кожною людиною.

Тут вона підійшла до мене, відкриваючи переді мною всі книжки разом, що я прочитав, з теми відносин між людьми, сіла біля мене і сказала: «Ходімо, я допоможу знайти людину, з якою тобі буде всюди тепло та спокійно, навіть поза цим парком».

Соціальні мережі та Новий рік

Незабаром Новий рік: уже можна прикрашати ялинку, пакувати подарунки, шукати нове гарне вбрання на новорічну ніч та складати меню до святкового столу. Усе це завдання для старшого покоління, а як проведе це свято молодь? Хтось із сім'єю, хтось у колі друзів, але і в одному, і в іншому випадку, безсумнівно, будуть присутні соціальні мережі: швиденько сфотографував святковий стіл, зробив штук сто селфі, із яких обрав тільки одне, відправив в одну із соціальних мереж (Instagram, Twitter, Facebook тощо) і все, справа зроблена. А навіщо? Ми відчуваємо приємні емоції щоразу, коли читаємо «доброзичливий» коментар під своєю фотографією, отримуємо «лайк», коли хтось залишає свій відгук. Бажання знову відчувати ці емоції несе нас на простори соціальних мереж, змушуючи там проводити все більше і більше часу. Ось так і пройде вся святкова ніч та й інші новорічні свята: з улюбленим телефоном у руках та «нестримними веселошцями» в соціальних мережах. Я так і бачу пости багатьох людей в Instagram: 23:30 «#моє новорічне вбрання. Правда гарне?», 23:50 «#святковий стіл. Стільки всього смаченького», 00:00 «#Усіх із Новим роком», 00:10 «#мій новорічний подарунок», 00:30 «#безмежні веселоші» 01:00 «#я и мандаринка» 01:03 «#я і бенгальські вогні» 01:10 «#я і ялинка» і можна продовжувати вічність, доки пам'ять у телефоні не закінчиться. Що ж такого особливого в цьому Інтернеті?

Так, дійсно, соціальні мережі мають свої позитивні сторони: вони допомагають обмінюватися інформацією, досвідом, спілкуватися з друзями, однодумцями, які знаходяться за сотні кілометрів від нас; завдяки соціальним мережам дуже багато людей знайшли нових друзів, а деякі

— свою другу половинку. Вони допомагають багатьом талановитим людям завоювати популярність, отримати підтримку, визнання від незнайомих; допомагають нужденним зібрати гроші на лікування. Продовжувати цей список «досягнень» можна довго. Але є і величезні мінуси: проблема залежності від соціальних мереж. Ми перетворилися на зомбі, заручників Інтернету, інтернетзалежних – називайте, як вам заманеться, але від правди все одно не втечеш. Сучасна молодь, навіть дитина, ладна сидіти в телефоні 24/7, весь час оновлювати сторінки соціальних мереж, сподіваючись, що там з'явиться щось нове. Але нічого не зміниться. Там буде та сама фотографія, де твій «друг» посміхається. А ти знаєш, що насправді відчуває ця людина поза камерою? Ні. Коли горить будівля, або людина вирішила покінчити життя самогубством або трапилася аварія, що ми робимо в першу чергу? Так, знімаємо все на телефон, щоб викласти в Інтернет та отримати побільше лайків. Лайки, лайки, лайки... Жага лайків та коментарів поглинає нас усе більше більше. Вона вже настільки нас «з'їла», що ми забули в першу чергу бути людиною, а вже потім – бігунами за новими «фоточками». Ще трохи – і ми не помітимо, як опинимося в прірві залежності, з якої вихід нелегко знайти, а, можливо, його й немає.

Що ж, кожен сам може обирати, як йому провести Новий рік та взагалі – решту свого життя. Але я не хочу, щоб ми перетворилися на безсердечних зомбі, які тільки «залипають у телефонах» і «бігають за лайками».

Юлія Корж, студентка 1 курсу, спеціальність «Журналістика»

ПАМ'ЯТАЄМО

Ніщо не минає безслідно

Нещодавно Другу Іванівку, невеличке селище Барвінківського району Харківської області, сколихнула гучна подія, що, насправді, родом із минулого: біля пам'ятника загиблим у Другій світовій війні, відбулося перепоховання останків воїнів, що були знайдені на території сусіднього села, Мар'ївки. Пошуки вели громадські організації «Союз «Народна пам'ять»» та воєнний меморіал «Схід», що і був ініціатором заходу.

Місцеві жителі підготували програму заходу. Було сказано багато гарних слів, лунали воєнні пісні. Усе село зібралося вшанувати пам'ять загиблих: батьки з малими дітьми, школярі, люди похилого віку. Багато люду зібрала ця подія і з інших міст та селищ України.

Була присутня й «дитина війни» Ольга Іванівна Коритна. Бабуся розповідає, що ворожі німецькі війська з усіх боків оточили село, де вона мешкала. На той час їй було 12 років. Вона ще дівчинкою на власні очі бачила всі жахи війни: «Загинуло страшне скільки солдат! Ми вже ходили і закопували їх: викопаєм ямочку, прикопаєм туди, пригорнули трошки і все... Травень, жара була. Усе порозбивали... А так було красиво в нас: посередині два ставка гарні... Хатки невеличкі й білені завжди».

Рідне село Ольги Іванівни після Другої світової війни

іменували Червоною Балкою, бо там пролилося надзвичайно багато крові... У Червоній Балці бабуся мешкає і дотепер.

Після панехіди, яку відслужив отець Василій, знайшла свій спокій ціла рота солдат – 121 особа. На жаль, імена лише 8 осіб вдалося ідентифікувати: Ковальчук Іван Луквич (1921 р.н., Житомирська обл.); Бобилев Іван Микитович (1918 р.н., Чкаловська обл.); Баєв Василь Кирилович (1915 р.н., Тамбовська обл.); Крилов Олександр Лазаревич (1896 р.н., Одеса); Каськов Григорій Федорович (1915 р.н., Ставропольський край); Кризодуб Тихон Максимович (1901 р.н., Полтавська обл.); Приходько Герасим Григорович (1907 р.н., Ставропольський край); Іванов Микита Васильович (1900 р.н., Ворошиловградська обл.).

Безперечно, ці люди заслужили, щоб їх поховали з усіма почестями. Тепер великий дерев'яний хрест обабіч пам'ятника, що рясніє квітами, буде завжди нагадувати нинішньому поколінню, що війна – це зло, війна - це дуже страшно, війна - це море людської крові. Але загиблі бійці, пам'ять котрих ми вшанували, виявили відвагу та стали на захист Вітчизни. Тепер вони не зникли безвісти. Тепер вони поховані, як на те заслуговують.

Єлизавета Єльцова, 2 курс, спеціальність «Журналістика»

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції у
Харківській області.*

*Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
Н. М. Кушнарєнко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада:
О. М. Білик, Д. Кабаков,
А. Ковальова
Дизайн і верстка: Л. Чоха*